

Sarah Roos

Romy Jeltema

Sarah Roos

*Kleine kinderen
worden groot,
jonge ouders...
ook*

Eerste druk, 2021

Copyright © 2021

Romy Jeltema

Tekstredactie

Tess Dumitru

Vormgeving binnenwerk en cover

Kimm Veldman

Dit boek is in eigen beheer uitgegeven bij Brave New Books. Niets uit deze weergave mag worden verveelvoudigd in enige vorm of op enige wijze zonder schriftelijke toestemming van de schrijver, met uitzondering van korte citaten als onderdeel van kritieken en boekbesprekingen.

www.bravenewbooks.nl

www.liefdevolcommuniceren.com

Sometimes dreams do come true...

My dearest friend

To me you are my dearest friend
I hope we'll still be together in the end
I know I can't ask anything of you now
You're still too young anyhow

You're making my house a beautiful home
For me to live in, all alone
We're not ready to be together yet
But we knew that from the first time we met

Please let me be your dearest friend too
Give me your love then I'll give mine to you
I hope we'll be together for the rest of our life
And that someday you will make me your wife

Dit gedicht schreef ik op 7 november 1982, toen tussen René en mij nog niet heel veel zeker was. Meer dan 25 jaar later, he's still my best friend.

‘Leef het leven’

Het is vlak voor jouw 60ste verjaardag dat je mij vraagt het voorwoord te schrijven voor jouw tweede boek. Het boek is klaar. Je bent nu details aan het verbeteren. Jouw tweede boek waarin jij de tweede 12,5 jaar (2001-2014) van ons gezamenlijke leven beschrijft. Waar blijft de tijd.

Schrijven is voor jou een alledaagse handeling. Vroeger met pen op papier. Tegenwoordig in ‘word’ op je eigen laptop. Je schrijft over het effect dat het leven op jou en je omgeving heeft. Of andersom hoe de omgeving effect op jouw leven heeft. Liever gezegd op ons leven. Maar misschien nog wel beter, hoe je invloed kunt hebben op je eigen leven.

Je hebt oog en zorg voor de mensen om je heen. Bent een op en top familie mens. Je kan vreselijk treuzelen maar wat door moet gaan, gaat door. Dan komt er ook tempo in. Je bent gelukkig en tevreden met hele kleine dingen en in het geheel niet materialistisch. Je bent van een onzekere jong volwassene naar een vrouw met een sterke persoonlijkheid gegroeid. Ik heb je zien groeien en bloeien.

Ik ben trots op je. Op wat je doet maar vooral om wie je bent. Je leeft met overgave. Het zal nooit een klein beetje zijn. Wat je doet, doe je met passie. Zo ook met jouw tweede boek met steun van onze beide meiden. Topmeiden.

Jouw hoger gelegen doel is dat je kunt bijdragen in de ontwikkeling van mensen. Dat je kunt helpen en dat je wilt bijdragen. Een klein beetje bijdragen aan een liefdevolle wereld. Je wilt dat kinderen daar een veilige plek in hebben en gaat confrontaties daarover niet uit de weg. Dat is niet altijd even makkelijk maar er komt dan een gevoel los dat zich niet zomaar laat temperen. Dat heet passie.

Met diezelfde passie leef je ook ons leven. Vroeger vond ik dat lastig inmiddels koester ik het. Dankjewel voor alles wat ik al van je heb mogen leren.

xx Peter/René

16 april 2019

Maandag 13-08-2001

Hi Pete,

De laatste twee vakantieweken. Afgelopen vrijdag ben ik met Lizzy en Marije naar Eef geweest op Schiermonnikoog. Het was heerlijk haar te zien. Ze zitten daar in een heel lief huisje. Alleen de ruimte voor woon-/keuken en slaapkamer had andersom moeten. Ik snap het wel van de eigenaar van het huis, zo heeft ze er het minst last van.

We hebben gegeten bij pizzeria Di Marco en Eefje heeft ons prima bediend. In haar brief schreef ze dat ze misschien met de herfstvakantie al thuis kwam. Het fijne is dat ze dat helemaal zelf mag weten. Ook hier is werk te vinden. Ik ben zo blij dat ze dit doet. Nu voelt ze hoe het leven echt is als niet je ouders voor alles zorgen. Wat het echt betekent om voor jezelf te zorgen. Ook voor ons want het is voor ons allemaal heel erg wennen.

Morgen gaan we weer naar Amsterdam. Nu voor het kerstnummer van Lifestyle, een bijlage van de Allerhande voor Albert Heijn. We worden feestelijk opgemaakt en aangekleed. Ik ben weer benieuwd. Dit keer moeten we op de Mauritskade zijn.

Nu Eefje al zulke grote mensendingen gaat doen, de langste tijd thuis heeft gewoond, denk ik steeds vaker aan mijn jeugd. Hoe gelukkig en geborgen die was. Ik hoop dat zij net zo graag als ik blijft thuiskomen en dat we het altijd fijn zullen vinden om bij elkaar te zijn.

As ever,

Love,

Roos

Dinsdag 14-08-2001

Hi Pete,

Vanmorgen zijn wij om ongeveer half acht vertrokken naar Lauwersoog om Eefje daar van de boot te halen. Eef stond al te wachten, want wij waren een beetje laat. Bovenlangs en

over de Afsluitdijk zijn we toen naar Amsterdam gegaan. We vonden de studio meteen, dankzij het Stratenboek van Amsterdam dat René direct de eerste keer al had gekocht. Wat een vooruitziende blik.

Nieuwe fotograaf. Nieuwe visagistes. Nieuwe, maar bekende kapper, Mari (de kapper van o.a. Koffietijd) en als vaste steun, toeverlaat en styliste, Astrid. Laatste keer, zei Astrid, als wij nog ooit wat wilden moesten wij maar bellen. Ik heb nog even gezegd: ‘Als je ooit wat voor de meisjes hebt?’

Mari heeft mij geknipt, op de schouder, in twee lagen. Of eigenlijk niet geknipt, helemaal gesneden. Hij heeft dat echt goed gedaan. Het is een heel ander gezicht en toch niet vreemd. Hij heeft het helemaal uit geföhnd, om het feestig te maken, het wipt allemaal naar buiten. Ik ben benieuwd hoe het is als ik het gewassen heb. Eef was heel wild geföhnd, heel leuk en Liz had wilde knotjes op haar hoofd. René was ook leuk geföhnd, maar niet zo opvallend, natuurlijk. Ik vond Mari een leuke man, let wel kapper en visagist in een. Hij doet in zijn eigen kapsalon metamorfoses en dan kost het haar f250,= en de make-up ook f250,=. En dat heb ik vandaag allemaal gratis gekregen. De meisjes waren ook (door de andere visagiste) heel mooi opgemaakt. Ik vond Mari knapper dan op t.v.

De reportage van vandaag komt in de laatste Lijfstijl van dit jaar. Lijfstijl blijkt een vier keer per jaar bijlage te zijn van de Allerhande (sinds jaar en dag het blad van Albert Heijn). Daarom vond ik het ook weer leuk, omdat het voor AH was.

Nou eerst doi, ik moet ook nog een beetje opruimen en schoonmaken.

As ever,
Roos.

Vrijdag 17-08-2001

Hi Pete,

Bijzonder nieuws: Eefje is gebeld door de moeder van Ray (de zoon van de campingeigenaar waar Eef op vakantie in Frankrijk mee is opgetrokken). Hij is per ambulance naar het AZG gebracht. Hij bleek een bijna hersenvliesontsteking te hebben. Hij had zijn moeder gesmeekt Eefje te zoeken en toen heeft moeder heel Schiermonnikoog afgebeld. Hoe dit nu weer moet gaan.

Doei,

As ever,

Roos

Paterswolde, Woensdag 22-08-2001

Hi Pete,

Ik zit hier op de steiger te schrijven en kijk uit op mijn geliefde meer. Ik heb in vier dagen een boek geschreven. Eigenlijk was het al geschreven, ik heb het alleen samengesteld. De basis was mijn zelfhulpschrift en daarbij heb ik dagboekfragmenten en gedichten gevoegd. Ik heb er met een verbetenheid aan gewerkt die mijzelf verbaasd heeft.

Ik had serieus het plan gehad het op te sturen naar Annette Heffels omdat zij Nederlands bekendste psychotherapeut is waar denk ik dit verhaal bij past. Wekelijks schrijft zij over mensen die nog worstelen met hun relatie. Wij zijn al die stadia al door geweest. Wat ik er verder van verwacht weet ik dan ook niet, hoor. Maar ik heb al ge(dag)droomd over een goed verkopend boek en een nieuwe laatste carrière als gezinstherapeut. Ja hoor, lekker laten dromen.

As ever,

Roos

Dinsdag 04-09-2001

Hi Pete,

Zondag ben ik hals over kop (de nacht ervoor om half 2 besloten) naar Schier vertrokken. Alleen. Lizzy en René waren heel bezorgd om Eefje want volgens Lizzy zou Ray Eefje kapot maken. Hij blowt en Eefje heeft dat ook een keer of drie gedaan. Lizzy neemt dat Ray kwalijk maar Eefje doet het natuurlijk zelf. Ik heb met haar afgesproken dat ze dat niet meer doet. Ik vertrouw daarop en zie het ook verder niet somber in. Ik weet niet wat ze in die jongen ziet maar is dat belangrijk? Ik vind *haar* goed zoals ze is. Wij zijn van de onvoorwaardelijke liefde. We moeten maar eens met ons vieren om de tafel.

Ik ga pitten,

doei.

As ever,

Roos

Dinsdag 11-09-2001

Dear Pete,

(hoezeer was ik van slag)

Today is a black day. Een zwarte dag voor de wereldgeschiedenis. Vanmiddag is om 3 uur (9 uur 's morgens plaatselijke tijd) eerst de eerste toren van het World Trade Centre doorboord door een gekaapt vliegtuig en achttien minuten later de tweede toren. Het WTC staat in het hartje van New York. Nog een uur later is in Washington het Pentagon (Amerika's Ministerie van Defensie) ook doorboord met een eveneens gekaapt vliegtuig. Aangezien er meer dan 10.000 mensen werken in de torens is de verwachting dat er duizenden doden zijn gevallen.

Niemand eist de verantwoording op. Ene O. Bin Laden, een miljonair terrorist uit Saoedi-Arabië, die onderdak heeft gevonden in Afghanistan wordt zwaar verdacht. Maar het zou ook van een land kunnen zijn. Japan?

Als vergelding voor Hiroshima en Nagasaki? Het is een groot vraagteken. Het zijn zelfmoordacties en dat wijst volgens mij naar het Midden Oosten. Die lui hebben geen respect voor hun eigen leven, laat staan voor de levens van anderen.

Duizenden doden, wat een leed. De hele dag is er verslag gedaan op t.v. Vreselijke beelden. Mensen die springen, al zaten ze op de 80ste verdieping. Wat een onbeschrijflijk leed. Wat een angst en verdriet. Onbevattelijk ook. En wat is het vervolg? Een derde wereldoorlog? Veroorzaakt door een stelletje idioten? En het is waar, al staan we erbij stil, we leven gewoon verder. De wereld is zo krom geworden. Konden we maar terug. De Amerikanen terug naar al hun eigen landen. De Afrikaanse Boeren terug naar Nederland. De Australiërs en Nieuw-Zeelanders ook terug naar huis.

Could we start again, please. Yvonne Elliman in Jesus Christ Superstar.

Tot gauw,

As ever,

Roos.

Vrijdag 14-09-2001

Dear Pete,

Enkele dagen na de ramp. Het is nog steeds het gesprek van de dag. Er worden weinig levende mensen uit het puin gehaald. De twee doorboorde torens, wolkenkrabbers van 110 verdiepingen hoog, zijn beiden ingestort. De puinhopen zijn over diverse straten verspreid. De hulpverleners lopen allemaal instortingsgevaar. Waar de torens zijn doorboord is natuurlijk niet alleen iedereen dood maar bovendien niet terug te vinden door de explosies. Nog steeds onbevattelijk. Ik ben bang dat het nu nog onmogelijk is dat er iemand levend uitkomt.

Waarschijnlijk zijn inmiddels twee nieuwe aanslagen vrijdeld. Er zijn arrestaties verricht en steeds meer begint alles te wijzen op Bin Laden. De Taliban (al 23 jaar in oorlog

met Rusland?) heeft de terreurdaden veroordeeld en zeggen Bin Laden te zullen uitleveren.

Ik hoop niet dat president Bush (de zoon van) ook onschuldige mensen zal treffen, waarna Afghanistan weer wraak zal nemen. Dat is het bekende gebed zonder einde en geweld heeft nog nooit iets opgelost.

Toch is het door de eeuwen heen zo gegaan. Mensen, volken slaan elkaar dood, schieten of steken elkaar dood of gooien bommen. De overgebleven mensen leven gewoon door. Alles draait om macht en als je geld hebt, heb je macht. In het Midden-Oosten zijn veel landen arm. Overal heb je wel rijken en die zijn dan weer stinkend rijk. Het was beter geweest als het niet allemaal zo extreem was. Vandaar dus die extremisten die opstaan en denken met terreurdaden iets te bereiken.

Eefje is vandaag naar Ray in Borger. Vorige week is hij hier geweest. Ik ga koken.

Tot gauw,

As ever,

Roos

Vrijdag 19-10-2001

Hi Pete,

Ik heb HERFSTVAKANTIE en boy wat was ik eraan toe zeg. Twee mensen hadden al gezegd dat ik er zo moe uitzag. Daar heb ik nou echt een hekel aan. Maar ik moet ook eens leren op tijd naar bed te gaan. Te gek toch dat me dat maar niet lukt.

Ik heb natuurlijk niets van Annette Heffels gehoord. Wat had ik ook verwacht? Misschien krijgt ze wel 20 van deze brieven per week. Het boek vordert ondertussen langzaam maar gestaag. Ik ben nu bezig alle gewone dagboekbladen, die ik wil, toe te voegen. De proloog is geschreven en ook een voorwoord. Eergisteren stond in de krant een advertentie van de schrijversschool. Die geven 23

en 24 oktober workshops in het Kunstencentrum. Een van die workshops ga ik bezoeken. Het kost f35,=, ik ben benieuwd.

Tot gauw Pietje. Ik ga vreselijk van de vakantie genieten. René's moeder komt een aantal dagen logeren. René heeft maandag en vrijdag vrij.

Doeg,

As ever,

Roos

Zaterdag 27-10-2001

Hi Pete,

Einde herfstvakantie, einde zomertijd, begin nieuwe, spannende tijd. Die workshop was leuk. Zes mensen maar, ik had veel meer verwacht. Een jongen van ongeveer 22 jaar die een radiodocumentaire heeft gemaakt over meneer Sampon (de ambtenaar die ons heeft getrouwd) en daar een boek van wou maken. Een mevrouw van ongeveer 40 die een manuscript had over iets uit de ijstijd. De schrijver is helaas overleden maar zij heeft er met hem aan gewerkt. Een mevrouw van ongeveer 45 die nog niets geschreven heeft maar wel vol ideeën zit. Een kunstenares (van oorsprong Duitse) die was begonnen met gedichten schrijven, ook een jaar of 40 schat ik. Een meisje van 15 die al wat korte verhalen heeft geschreven en ik.

We hebben geleid proza geschreven en gedichten. Naar aanleiding van gedachten en gevoelens van vroeger, een foto en een schilderij. We hebben ons allemaal ingeschreven voor de wedstrijd. 1 April moet een boek of manuscript zijn ingeleverd. Ik maak sowieso al geen kans om te winnen want ik kan het verhaal nooit in 48 pagina's kwijt. Maar 2de of 3de prijs kan ook nog. Ik zou het leuk vinden als een van ons zessen zou winnen. We waren direct een hecht clubje, heel gaaf.

Ik denk dat René's moeder hier wel een paar goede dagen heeft gehad. Donderdag hebben we bij Eefje geluncht. Dat was een stoere daad voor haar.

Gisteren zijn René, Liz en ik naar Amsterdam geweest. En tegen alle verwachting in was Eef daar helemaal van overstuur. Dat wij zonder haar gingen (zij moest werken). We waren inderdaad maandag allemaal vrij, toen hadden we dus kunnen gaan, maar toen had zij Ray over en bovendien ging het eigenlijk om Liz en Marije. En uiteindelijk is Marije dus niet eens mee gegaan. Die is de hele week al ziek.

Gistermorgen vlak voordat ze naar haar werk moest begon ze er dus over (ik nog bloot in de douche) dat ze het niet leuk vond dat we haar niet eens gevraagd hadden. Ik probeerde uit te leggen dat sinds zij met Ray is alles nu voor hem moet wijken en dat wij helemaal niet de indruk hadden dat zij mee wilde. Ze was boos en verdrietig, heel sneu omdat zij nog een hele dag moest werken. Wij gingen nogal heftig tegen elkaar tekeer en René bleef beneden. We hebben natuurlijk sorry tegen elkaar gezegd voordat zij weg moest en toen ik René vroeg haar weg te brengen omdat zij anders te laat kwam ging dat ternauwernood en nogal mopperend. Later bleek dat hij er met haar helemaal niet over had gesproken. Hij wist niet eens wat er was. Ik vind het logisch dat de kinderen bij mij komen om dingen te bespreken omdat René die confrontaties niet wil.

Het einde van het liedje was dat zij thuiskwam met een cadeautje voor mij. Een boekje: Voor mijn allerliefste mamma. Wij hadden uit Amsterdam voor haar de door haar felbegeerde CD van Bon Jovi met Always erop gekocht en meegenomen. Ze is vanavond bij Ray en morgenmiddag komt ze rechtstreeks naar het Stadion om weer een keer samen met ons bij de wedstrijd te zijn. Morgenavond kunnen wij dan samen naar 'Nynke', de film over de schrijfster van Afkes tental.

Doeg,
As ever,
Roos

Woensdag 08-11-2001

Hi Pete,

What was that again: How time flies? Hard hollend naar het einde van het jaar. De Lijfstijl waar wij in staan is inmiddels uit. De reacties niet van de lucht, natuurlijk. We vinden het zelf heel mooi geworden. Wisselend vinden mensen Eef en mij onherkenbaar. Collega's zijn onder de indruk van hoe ik eruit KAN zien. Het is misschien jammer dat ik er niets om geef hoe ik eruit zie. Alleen voor René maak ik me mooi. Heel soms. Het mooie vind ik dat wij elkaar zo al echt mooi vinden. Voor mij betekent het dat het echt mooie van binnen zit. Maar without any doubt, het is heel leuk mezelf een paar keer zo mooi en opgeprikt te zien in zo'n blad. En als ik ooit echt veel geld zou verdienen, zou ik elke week naar een vaste kapper gaan (Mari) en Astrid inhuren voor mijn kleding.

Ik moet naar bed.

As ever,

Roos

Zondag 02-12-2001

Hi Pete,

Daddy is morgen jarig. Ik ga dus zo meteen de tafel klaar maken. We zijn met zeven mensen vannacht, en dus morgenochtend. Wij vieren, oma, Ray en Marije. Jammer dat Ilse er niet bij is, maar hoewel het morgen maandag is zijn Liz en Marije vrij.

Ik heb vandaag gewerkt van 10 tot 10 ongeveer. Omdat mijn schoonmaakhulpje al een paar weken ziek is en ik volgende week geen tijd heb om werk na te zien of voor te bereiden.

Alle verdiepingen gezogen, de was, vloeren gedweild, de was, keuken gesopt, de was, werk nagezien, de was, werk voorbereid, de was en opgeruimd (oude post) en oh, ja, de was. Niet gekookt.

René heeft ook de hele dag gewerkt aan zijn cursus en tussendoor een CD speler gekocht (die krijgen we voor Sinterklaas van zijn moeder) en zijn moeder opgehaald.

Tot gauw,

As ever,

Roos

Zondag 09-12-2001

Hi Pete,

Gisteren is Jennifer overleden. Gisteren is Jennifer overleden. Gisteren is Jennifer overleden. Ik kan het geloof ik nog tien keer opschrijven en dan kan ik het nog niet geloven.

Ze schijnt al wel vier weken ziek te zijn geweest en vooral de afgelopen week erg sloom te zijn geworden (ik heb haar op de boekenbeurs 11 november voor het laatst gezien, we zongen nog Sinterklaasliedjes). Mammie heeft denk ik wel drie keer gezegd dat: 'Jennifer nog ziek is,' maar blijkbaar heeft niemand kunnen inschatten hoe ziek.

Vrijdag hebben ze de dokter laten komen (ze kon toen niet meer op haar benen staan) en is ze direct naar het ziekenhuis gebracht. In het Martini Ziekenhuis hebben ze longontsteking en leukemie geconstateerd. Toen heeft ze een bloedtransfusie gekregen en is ze doorgestuurd naar het AZG.

Maandag 10-12-2001

Hi Pete,

Zaterdagmorgen ben ik direct naar pappie en mammie gegaan. Daar was Riëtte en later ook Pieter. Ze waren nog niet naar het ziekenhuis geweest en niemand deed ongerust.

Zaterdagmiddag is Christel naar het ziekenhuis gegaan. Jennifer was toen nog goed aanspreekbaar, een kattenkopje, echt Jennifer. Af en toe viel ze weg om vervolgens weer rechtop te zitten met grote ogen. Uiteindelijk

hebben ze haar drie kwartier gereanimeerd en het na overleg met Pieter, opgegeven.

Nadat Rianne, Christel gebeld had dat Jennifer was overleden zijn Christel en Jasper direct naar het ziekenhuis gegaan om Pieter en Riëtte bij te staan. Christel is dus de enige die Jennifer nog goed heeft meegemaakt en haar bovendien nu na haar dood heeft gezien.

Het is zo ongelooflijk, zo onvoorstelbaar. We zijn er allemaal kapot van. Behalve voor Pieter en Riëtte is het verlies voor Renske ook heel groot. Ook haar leven (zij voelde zich haar tweede moeder) draaide om Jennifer.

Toen Rob, Roel had gebeld had die het ook even zo te kwaad dat hij de telefoon moest neerleggen. Ook de ooms waren erg aan haar gehecht.

Tot gauw,
As ever,
Roos

Zondag 16-12-2001

Hi Pete,

Jennifer is een week dood en de wereld draait gewoon door. Zo onvoorstelbaar. De begrafenis was voor iedereen een zware dag. Op het allerlaatst had opa het zo te kwaad dat hij riep: 'Jennifer, Jennifer, God waarom toch?' Het was zo'n wanhoopskreet. Hij huilde en dat sneed ons door de ziel. Rolinde en ik hebben hem tussen ons in genomen naar het grafje. Tijdens de dienst hebben Remy, Remco en Carlien iets voorgelezen. Zo dapper, zo knap.

Er waren zoveel bloemstukken dat enkele mensen gevraagd werden als bloemdraggers. Mensen boden zich spontaan aan.

Tijdens het lopen naar het grafje trilde Rolinde heel erg. En pappie had het zo koud. Bij het grafje hebben we ieder in stilte afscheid genomen en daarna riep de uitvaartmevrouw de bellenblazers naar voor (neven, nichten

en een paar tantes) en die bliezen heel veel, heel mooie bellen. Jennifer zou dat prachtig gevonden hebben.

Jennifer

*You have your own place, deep in my heart
Although you're not there, you'll always be part
of this family, so big and strong
Forever the place where you belong*

*You have loved this family so intense
The emptiness you leave is so immense
We'll never forget any part of you
Because we have loved you so much too*

*Nothing else could have given us more togetherness
than just the tragic of your death
The best are the memories of a person loved
We'll see you again when we arrive up above*

*Although you're up there and we're still here
Together we have nothing to fear*

We still love you and we always will

10 maart 2002

Zaterdag 29-12-2001

Hi Pete,

Wat heb ik de vorige keer abrupt afgebroken. Ook vanmorgen heb ik extra aan Jennifer gedacht want het sneeuwde heel mooi (echte grote vlokken) en ook dat zou ze heel mooi gevonden hebben.

Jennifer is dertien december begraven en de volgende dag ben ik de hele dag bij Sant geweest in Lelystad. Dat had ik een week daarvoor afgesproken en omdat Sant in januari

weer chemokuren moet ondergaan, wou ik het niet afzeggen. Ik heb over Jennifer niets verteld. Vooral omdat Sant natuurlijk zelf levensbedreigend ziek is. Zo naar.

Zondag 30-12-2001

Hi Pete,

We hebben met René's familie een heel fijne week gehad op Schier. Ik ben op kerstavond en een deel van de eerste kerstdag thuis geweest bij mijn ouders. Ik ben met Remco en Rita naar de kerk geweest.

Ik wil voor woensdag mijn boek af en uitgeprint hebben. Ik heb zelf het gevoel dat het goed wordt, maar ja, wie zal het zeggen. En ik weet al wel precies hoe het eruit moet gaan zien. Ik zal echt blij zijn als het af is. Wederom wegen de laatste loodjes het zwaarst.

Het is wel een bijzonder karwei, uit eigen werk bepalen wat er in een boek komt.

Hoe het ook zij, als het boek af is dan ben ik een schrijfster, want dan heb ik een boek geschreven.

We zijn een jaar crisis loos gebleven. En ik verwacht ook dat dat voortaan zo blijft. Vanmorgen hebben René en ik een uur gewandeld in dichte sneeuw.

As ever,

Roos

Donderdag 03-01-2002

Hi Pete,

Een heel gezellig oud en nieuw dit keer bij Fred en Mia. Gisteren hebben René en ik een nieuwe printer gekocht. €136,- / f299,- Fijn om weer zelf te kunnen printen. Ja, het boek is af. Hoi, hoi, hoi! Ik heb alweer wat veranderd aan de proloog. Eefje wilde dat graag om er wat scherpte af te halen. Ik zei nog wel: 'Je weet toch hoe goed het weer gekomen is?' Maar toch. Ik hoop dat ze het nu beter vindt. Ik ben wel blij

dat het tekstverwerken over is. Nu gaat Christel het eerst lezen en verbeteren.

Ik hou je op de hoogte.

Liefs,

As ever,

Roos

Woensdag 09-01-2002

Hi Pete,

Er is buiten een dikke mist opgetrokken. Verder was het vandaag pittig koud. René moet vanavond uit Zeist komen. Oppassen dus.

Gisteren ben ik om half 9 gaan slapen. Ik was doodop. Zo moe. Ik was heel verdrietig om Jennifer. Riëtte en Pieter moeten het wel heel zwaar hebben.

Afgelopen zaterdag, toen René in Parijs was met zijn werk, hebben Lizzy en ik zijn moeder opgehaald. Naar aanleiding van mijn boek zei ze dat haar hele familie niet kon begrijpen dat ik het boek kon schrijven, na alles wat ze voor mij had gedaan. Terwijl ze mijn kant van het verhaal nooit hebben gehoord. Nee, met mijn goede bedoeling kunnen ze niets. Voor hen is er geen goede bedoeling.

Ik was maar een klein moment verbaasd dat er blijkbaar in 18 jaar niets was veranderd. Toen wist ik dat ik het eigenlijk al die tijd had geweten.

Christel bewerkt mijn boek nu (grammatica, stijl, interpunctie). Het is voor haar onmogelijk om afstand te nemen. Ze herkent mij nog niet: 'Het is soms zo hard,' En dat klopt ook. Ze had meer sympathie voor René dan voor mij. Ik ben ook niet uit op sympathie. De gedichten noemde ze oprecht op mijn vraag wat ze ervan vond.

Ik denk dat ik boeken laat maken voor mijn kinderen. En er zal een levenslange verbondenheid zijn tussen Christel en mij.

As ever,

Roos

Vrijdag 15-02-2002

Hi Pete,

Het boek is geredigeerd en gecorrigeerd. Voor een goede voorplaat heeft Eef vijf foto's gemaakt. Van een paar dagboekbladen, een roos en een dagboekslotje. Het titelblad is ook heel mooi geworden. Een bevriende boekbinder gaat het voor ons binden.

Mijn zussen zijn allemaal geïnteresseerd, zoals ik zou zijn in een boek van hen. Nu ik even niets meer hoeft te doen met het boek heb ik eindelijk weer een beetje tijd. Ik heb er ook veel avonden en weekenden aan gewerkt. Het is tien uur en ik ga op bed. Heerlijk.

As ever,

Roosje in de heerlijke voorjaarsvakantie.

Woensdag 20-02-2002

Hi Pete,

Dit is de datum dat ik voor het prinselijk paar had bedacht. Als trouwdatum. Maar 02-02-'02 was ook mooi.

HET BOEK IS AF! Gisteren heb ik het nawoord geschreven en naar Christel gemaïld om te redigeren en vanmorgen keek ik en toen had ze het inderdaad gedaan. Geweldig hè? Inmiddels is het bij de copyshop gekopieerd en kan het nu snel worden gebonden. De foto op de voorplaat lukt niet, dus die komt in het boek, direct na het titelblad. Ik ben zo blij dat het klaar is. Ik heb er zes maanden keihard aan gewerkt. Het is zo gek met zulke dingen. Ik heb altijd gedacht dat er een boek zou komen, hoe dan ook. Ik had al diverse pogingen gedaan die op niets uitliepen en opeens is daar het idee, zo moet het.

Wat kan ik hier verder van verwachten. Het boek is klaar en verder niet. Maar wat dan? Ik lever het in ieder geval in voor de wedstrijd, al heeft het daarvoor veel teveel pagina's. Ik begreep dat er wel meer is ingeleverd dat niet helemaal aan de voorwaarden voldoet.

Het boek heeft mij nu al veel gegeven. Ik kan veel meer met de computer dan voorheen. En het boek heeft mij schrijfster gemaakt.

Tot gauw, ik moet nog zoveel doen, ik moet nog zoveel doen.

As ever,

Roos

Zondag 17-03-2002

Hi Pete,

Een maand verder. Enerzijds heb ik het gewoon te druk en anderzijds ben ik moe. We staan ook enigszins onder druk. Mijn oude ouders beginnen ons echt nodig te hebben. En Rob ook. Mammie is wat ziek geweest en herstelt langzaam. Rob, die veel ziekte van haar heeft meegemaakt, was daarvan behoorlijk van slag. Pappie wordt ook echt te oud om al dat huishoudelijk werk nog te kunnen. Hij is ook al ruim 83.

Ik heb me vastgelegd voor bed verschonen om de andere dinsdag en eigenlijk zou ik woensdagmiddag vrij moeten hebben in plaats van woensdagmorgen.

Woensdagmiddag kan ik afwassen, was ophangen, eventueel strijken en helpen koken. Ook voor mezelf zou zo'n woensdagmiddag heerlijk zijn.

René heeft het ook moeilijk en dat baart mij natuurlijk zorgen. Het werk lijkt hem (te) zwaar te vallen. Ik denk dat dat komt door de cursus. Hij denkt dat hij het gewoon niet kan. Ik denk dat het dezelfde soort faalangst is die ik ook heb. Maar ik kan het moeilijk inschatten. Kan dus ook moeilijk helpen of raad geven. De zorgen delen helpt ook hier. Hij voelde zich gisteren niet lekker maar was van ons gesprek wel wat opgeknapt.

Hoe het echt met Eefje gaat vind ik ook moeilijk in te schatten. Ze heeft het heel druk met Ray, werk en rijlessen. Ze heeft gelukkig in een keer haar theorie gehaald. Ze geeft subtiel signalen dat ze het moeilijk heeft maar ik weet niet zo goed hoe ik kan helpen.

Ik ga nog even de was doen en dan naar bed. Het is 21
uur 21. Doeg,
As ever,
Roos

Dinsdag 02-04-2002

Hi Pete,

Ik heb nog niet eens verteld dat mijn pappie maandag 25 maart is opgenomen in het Martini ziekenhuis. Hij heeft een licht hartinfarct gehad en ligt er nog steeds. Wij hebben een 24-uurs dienst bij mammie wat erg veel neerkomt op Rob, Rianne, Riëtte en Rolinde, de rest van ons helpen ook zoveel we kunnen. Pappie heeft even flink pas op de plaats moeten maken en mammie leeft weer helemaal op. Ik verwacht dat het goed afloopt.

De unit handel is vandaag nog vrij, dat wil zeggen het onderwijzend personeel, wij dus. Ik heb de krant gelezen, nu schrijven, straks schoolwerk nakijken en strijken en opruimen.

Ik moet van iets afscheid nemen en dat zal me heel zwaar vallen. Vorig jaar hebben we dat eigenlijk al gezegd. Maar toen was ik er zo verdrietig van dat we het niet gedaan hebben. Bovendien dacht ik echt dat ik het allemaal kon regelen en doen. Maar dat lukt niet. Alleen als we alles aan het meer konden laten doen dan kan het. Maar dat kunnen we niet, dat is financieel niet haalbaar. Waar ik het over heb? Het meer, ons kleine stukje grond aan het Paterswoldsemeer.

Ik hou er heel erg veel van maar René staat er niet achter. Hij heeft er nooit echt achter gestaan. We hebben het natuurlijk ook niet voor ons gekocht, destijds, maar voor zijn ouders. Dat zijn vader toen plotseling overleed kwam voor ons ook echt als een donderslag. Inmiddels weten we dat René's moeder er alleen geen gebruik van kan maken, al zou ze dat wel heel graag willen.

Het is een heerlijk stuk maar we hebben het te druk.
We hebben vijf jaar ons best gedaan en op enig moment
houdt het op. En dat is dus nu.

Heb ik alles verteld? Ik dacht het wel.

As ever,

Roos.

Zaterdag 06-04-2002

Hi Pete,

Mijn vader voelt zich nog erg slap. Niet moe maar slap.
Logisch ook, hij heeft een infarct gehad (een kleintje
weliswaar) en we doen gewoon nog een poosje een 24 uren
service. Mammie kan nog best koken maar heeft daarbij wel
hulp nodig. Gistermiddag ben ik er geweest van 12.15 tot
14.45 uur. Daarvoor en daarna gewerkt. Ik had
leerlingbegeleidersvergadering. Vreselijk, wat word ik van
die bijeenkomsten onzeker zeg. Een aantal mensen vind ik
prima, maar anderen? Ik wil het er niet meer over hebben.
Bah, wat een rotmiddag.

Het is laat, ik moet echt naar bed nu.

As ever,

Roos.

Woensdag 24-04-2002

Hi Pete,

Druk, druk, druk. Maar ook vooral druk in mijn hoofd. Mijn
ouders die niet meer alleen willen, volgens mij. Pappie is wat
paniekerig als we elkaar niet naadloos aflossen. Mijn dierbare
husband met zijn laatste stukje, weekje studie. En wegen niet
alle laatste loodjes het zwaarst. Mijn oudste dochter gaat 1
mei naar France. Mijn Lizzy is moe, moe, moe. Voor Marije
en Cynthia weegt het verlies van hun moeder zwaarder en
zwaarder. Je hoort ze niet maar het is ook een gegeven. Het
wordt niet gemakkelijker maar moeilijker. Het verlies van

Jennifer overvalt me soms ook zomaar. Het huilerige is gelukkig over. Twee weken geleden was ik zo huilerig. Ik trok het ECHT NIET MEER! Dat gaat nu weer beter.

Ik heb wel veel hoofdpijn. Ga ook elke dag te laat naar bed. Domme, domme Roos.

As ever,

Roos.

Donderdag 02-05-2002

Hi Pete,

Gisteren ben ik met Eefje en Liz naar Zeist gereden. René had daar zijn laatste examen zitten maken van twee tot vier. Een voldoende dacht hij wel. Daarna zijn we naar Hoeven gereden (om Eef af te leveren voor haar 10 weken vakantiewerk in la belle France).

Eef had het er moeilijk mee. René en ik ook maar we hielden ons allen zeer dapper. Ik was echt even bang dat Eefje niet zou gaan. Zijzelf denk ik ook. Toen René haar vanmorgen voor de telefoon sprak klonk ze nog wat shaky. Toen Lizzy vanmiddag belde klonk ze alweer goed, zei Liz.

Eefje heeft de afgelopen nacht in Hoeve geslapen. Vanmorgen gingen ze om kwart voor tien met de bus naar Calais. Vandaar met de ferry over naar Dover en verder horen we nog wel. Ik heb twee postdozen gekocht om gevuld naar haar op te sturen. Mijn dapper kind.

Tot gauw,

As ever,

Roos.

Donderdag 09-05-2002

Hi Pete,

Afgelopen maandag is Pim Fortuyn neergeschoten en hij is een uur later overleden. Je kunt je de enorme commotie voorstellen die daaruit is ontstaan. Over het motief van de

dader is nog niets bekend, wel is de verdachte aangehouden. Ik denk dat nu meer mensen op zijn partij zullen stemmen dan wanneer dit niet gebeurd was.

Vanavond zat Jan Marijnessen van de SP bij Barend en Van Dorp. Ik heb gekeken omdat ik al sinds enige tijd op hem wil stemmen. Het is waar dat ik nog nooit zo bewust bezig was met kiezen en politiek als nu. Dat is absoluut omdat Pim Fortuyn deed wat hij deed. Hij heeft daadwerkelijk iedereen wakker geschud. Veel mensen zijn hem gaan aanhangen omdat de zittende regering veel steken laat vallen. Door al het gedogen van de laatste tig jaren. Drugs wordt gedoogd en tippelen wordt gedoogd. Uitgeprocedeerde asielzoekers verdwijnen in de illegaliteit. De gezondheidszorg heeft enorme wachtlijsten en de samenleving verloedert. Men was dus niet voor Fortuyn maar tegen de gevestigde orde.

Hans de Booy, de zanger van ‘Annabel’ heeft in Barend en Van Dorp gepleit voor een faculteit van liefde. Vooral Jan Mulder wou het in het belachelijke trekken maar ik begrijp hem precies. Hij merkte nog op dat het rust zou brengen en dat rust de lijsten in de gezondheidszorg zou doen inkorten. Omdat minder mensen ziek zouden worden. Ik denk dat ook. Ik zou iemand zijn die aan de faculteit van liefde les kon geven. Vakken zouden moeten zijn: jaloezie, verdraagzaamheid (heb ik zelf bedacht), vriendelijkheid en andere die ik vergeten ben. Ik ben benieuwd wat eruit voort zal komen. Ik ben zo blij met zo’n actie van Hans de Booy. Het moet een bekende zijn die zoiets aanzwengelt. Ik denk ook continue: ‘Wat kunnen we doen om de samenleving te veranderen.’ Maar iemand als ik kan er niet toe doen. Daar moet je bekend voor zijn. Hans de Booy zag er een beetje vreemd uit. Een beetje van de wereld. Hij heeft een boek geschreven en ik zou het willen lezen.

Nou zover maar eerst. Eefje heeft heimwee en wij weten allemaal hoe dat is. We’ve all been there. Ik hoop dat ze het volhoudt.

As ever,
Roos.

Zondag 12-05-2002

Hi Pete,

Vandaag hebben we thuis hele belangrijke knopen doorgehakt. We verzorgen geen 24 uurs dienst meer bij pappie en mammie. Het kwam naast Rob vooral op Rianne neer die dat er gewoon niet bij kan hebben. Wel zorgen we dat er elke dag iemand langkomt die helpt met was ophangen, strijken, boodschappen doen, stofzuigen en afwassen of helpen met koken.

Hier aan het meer is het toilet weer schoon en de koelkast is weer schoon en aan. De dikke bossen onkruid zijn verwijderd. We hebben vier tulpen en wat blauws – een hyacint? Het seizoen is weer los. Heerlijk! We hopen dat we dit stukje grond toch kunnen houden. Ik ga stoppen, de dag is bijna ten einde.

As ever,

Roos.

Woensdag 22-05-2002

Hi Pete,

Vanmiddag heb ik bericht gekregen dat het boek niet is genomineerd. Jammer, hè? Nee, ik had niet echt verwacht dat ik kon winnen. Wel gehoopt natuurlijk. Wat ik bijzonder blij vinden is dat ik nog helemaal niet wist hoe het zou worden, toen ik begon. En dat het zo is geworden. Feit is, dat zonder de wedstrijd, ik misschien het boek nooit zo had kunnen maken. Omdat de extra passie dan had ontbroken. Die drive!

Waar ik blij om ben is dat de spanning nu weg is. Er is natuurlijk teleurstelling voor in de plaats gekomen. Maar dat gaat ook over, I'm sure. Na 6 juni kan ik het boek ophalen en even laten weten als ik het niet wil ophalen. Stel je voor dat iemand dat deed. Z'n eigen boek niet ophalen.

Tot gauw,

As ever,

Roos.

Zaterdag 22-06-2002

Hi Pete,

Lizzy heeft na de vakantie een baantje bij een bakkerij en daar heeft ze zelf voor gezorgd. Eefje in Frankrijk is er volgens mij helemaal doorheen. Ze voelt zich volgens ons prima maar ze is ook al begonnen met aftellen. Nog drie weken dan zien we elkaar weer.

Love,

As ever,

Roos.

Dinsdag 06-08-2002

Hi Pete,

Ik heb een uitgever gebeld. Honderdduizend haken en ogen natuurlijk. Eerst €1400,= investeren en daar krijg je dan zeven boeken voor, begeleiding en plaatsing op het internet. Ik heb natuurlijk in geen 1400 jaar €1400,= om aan mijzelf uit te geven. Een beoordeling is gratis. Daar krijg je na twee maanden bericht van. Daar zal het dan wel bij blijven. Ik ben heel benieuwd wat een buitenstaander ervan vindt.

De een na laatste week van de vakantie. Ik heb nog helemaal geen zin om te beginnen. Maar het zal toch moeten.

As ever,

Roos.

Vrijdag 30-08-2002

Hi Pete,

We hebben eindelijk een administratieve hulp gekregen op school en guess what: het is Rolinde geworden en die heb ik voorgedragen. De hulp die we zouden krijgen kwam niet en er mocht wonder boven wonder iemand van buiten worden aangetrokken.

Op mijn fietsje naar huis bedacht ik dat dat natuurlijk Rolinde moest worden. Misschien kwam het doordat ze me net had verteld dat ze het uitzendbureau weer benaderd had om werk voor haar te zoeken.

Rolinde werkt heel goed en keihard. Ze hoort er al helemaal bij. Ze begint met twintig uur, vijf ochtenden en als alles opgestart is zestien uur. Vier ochtenden. Het is boven verwachting, ik had gedacht aan negen uur.

Tot gauw,
As ever,
Roos.

Zondag 08-09-2002

Hi Pete,
Vandaag hebben Jane en ik de eerste clinic gedaan voor de 4 mijl. We moesten 3x8 minuten lopen, tussendoor 3 minuten wandelen. Wij deden dat goed. Anderen, die te hard van start waren gegaan moesten wandelen tijdens de 8 minuten. Ik werd zo gemeen geprikt. Waarschijnlijk door een wesp die ik met angel en al wegsloeg. De prik was zo fel, dat had ik nog nooit gehad, maar de pijn is tot nu toe nog te voelen. Alsof ik, ik weet niet wat heb ingespoten gekregen. De plek is pijnlijk en stijf.

As ever,
Love,
Roos

Donderdag 19-09-2002

Hi Pete,
Anderhalve week verder en nog steeds bekaf. Ik ga vanavond om 9 uur naar bed. Gisteren hebben Jane en ik een (voor mij) enorm stuk 'gelopen'. Ongeveer vijf en een halve kilometer. Ik voelde mijn benen, had niet gerekt, een bijna blaar op mijn

voet. Maar vandaag voelde ik me nogal goed. Was wel met hoofdpijn begonnen, doodmoe, veel te laat naar bed gegaan.

Het plekje op mijn arm is nog steeds hard en de prik zichtbaar. Ik heb daar achteraf gewoon een week last van gehad. Echt last, elke dag hoofdpijn. Het is onuitstaanbaar dat ik elke dag te laat naar bed ga.

Woensdag 02-10-2002

Hi Pete,

Ik moet zeggen dat ik op school nogal goede weken heb. Ik ben erg gefixeerd op het trainen voor de 4 mijl. We trainen al vanaf de schoolvakantie 3 keer per week. Sinds de clinic doen we zondagmorgen hun programma, woensdag hebben we uitgebreid naar de volledige 4 mijl en vrijdag doen we 30 minuten.

As ever,
Roos

Zaterdag 09-11-2002

Hi Pete,

Er is een begin gemaakt met de verbouwing van ons huis. In de woonkamer een schuifpui en op de bovenste verdieping openslaande deuren naar het dakterras. Het ijzelt en het is zoals ze in het Engels zeggen 'freezing cold'. De voorkant van ons huis ligt er helemaal uit. Gelukkig moeten wij werken en naar school, maar de arme mannen die het werk doen bevroren bijna.

Ik heb Eefje gevraagd voorlopig te stoppen met werken. Voordat ze er echt niet meer tegen kan. Ze heeft veel energie nodig voor de opleiding en ze voelt zich bij de bakker niet thuis. Ze zal dan wat minder geld hebben. Alleen nog studietoelage, kleedgeld en zakgeld. Ik heb toegezegd dat ik al haar beltegoed zal betalen en alles wat ze verder nodig

heeft. Gisteren heb ik een shirtje van €20,= voor haar betaald om te laten zien dat ik dat ook echt doe. En ze zal ook veel meer rust hebben. Vanaf januari moet ze stagelopen. We zien wel verder. Het is onbestendig weer, veel regen.

Doeg,
As ever,
Roos

Donderdag 14-11-2002

Hi Pete,
Half november alweer. Hoe lang is het geleden dat ik zoiets zei als: 'Can you believe it?' Ik ben de week heel huilerig begonnen. Maandag was het precies een jaar geleden dat ik Jennifer voor het laatst had gezien voordat ze overleed.

De lessen maandag en dinsdag gingen eigenlijk heel goed. Woensdag gaat zoals het gaat met de Eerste Verkoopmedewerkers groep. Een kritisch groepje. Voor die groep is het vak 'kassa' eigenlijk te gemakkelijk. Vandaag, de dag van de meeste lessen, is de beste dag van de week. En dat komt omdat die groep echt hulp nodig heeft. Met het vak Engels kan ik met die Verkoopmedewerkers groep ook goed uit de voeten.

Rolinde doet het zo goed bij ons. Het moet voor Marcus (met wie ze de kamer deelt) ook veel gezelliger zijn geworden sinds zij er is. En ik denk dat het voor Rolinde ook leuk is. Leuk werk, goede werktijden. Het is net zoiets als toen ik bij Albert Heijn die baan kreeg als Filiaal management assistent.

Vandaag heb ik de uitgeverij gebeld. Ze hadden wat achterstand en het zou niet lang meer duren voordat ik bericht zou krijgen over mijn boek.

Mijn pappie en mammië zijn oud maar goed. Alle meisjes komen regelmatig bij hen en met name Renske en Rianne doen veel met ze. Grieprik, geld halen, zulke dingen.

Tot gauw,
As ever, Roos